

Boethle - there

Ordo 4, Locus 3.

Lib

RÖVID

Libz Bibliotheca A. Thovak
Jellyensis Ref. in censum
venit sub együgyü Ref. in Biblioth.

MAGYAR ORATZIO,

Michaeli Mellyet Szegedi

Kedves 's édes Azzony - Annyának

Hazájában való

Érkezésének alkalmatosságával

Bokros szomorúságoknak

Sűrű Felleget

Ozlatni akarván, perorált Fiui

Kéz

alázatossággal

Somkerekén

Die. 8. Juny

A. 1729.

G. GYULAI FERENTZ.

(101)

Esaíasnál a' 22. rész v. 4-dik és 5-dik.

A Nnak okáért mondom, hadjaitok békét énnékem, had kesergessem magamat sirással. Ne erőltetsetek engemet hogy megvigasztalyatok. Mert nyomorgatásnak, rontásnak és forongatásnak napja ez az URtól; a' Seregeknek URától.

Esaías 41. rész: v. 10. 13.

NE fély! mert én te veled vagyok, meg ne retteny! mert én vagyok a' te Istened Ki-tégedet meg-erősítelek. Annak fellette meg-segítelek és az én igazságomnak jobb karjával támogatlak téged, mert én vagyok a' te URad Istened, ki az te jobb kezedet fogom, és azt mondom néked, ne fély én meg-segítelek téged.

Luc. 1. rész. v. 30.

NE fély Mária, mert Istennél kegyelemben vagy.

Augustinus azt mondotta:

NEm kereti az Isten azokat, akiket meg-nem látogat, látván őket várkezni.

AZ Isten a' földi Bóldogság közzé azért elegyít keserűséget, hogy olyan más Bóldogságot keressen az ember, melynek édesége nem fines, hanem vasóságos édeség legyen.

Méltóságos Afzszony!

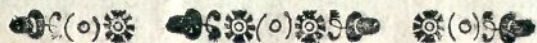
Sten után nékem tellyes örömem! tellyes remén-ségem, és minden ditsekedésem!

Mit, föllyak ez orában nem tudom? mivel ked-veskedjem, és mivel vigasztallyam Nagyságodat? ki-nem tudom-gondolni, mert akarmerre fordítsam füzemeimet keferűségnél és bánatnál egyebet nem füzemlélhetek: Mikoron füzemlélem Nagyságodat és Szomorúan el-mém-ben forgatom azt, a' mit mond az Isten Anya Szentegyházának ama' nagy Szö-vérneke *Augustinus*: Ki-is el-füzemlélvén e' firalom völgyén Sion felé ohajtozva utazó sok Siralmas Árváknak 's Özvegyeknek feregeit így föll: E' sok jajjal, 's Siralommal tellyes Világban három feregei vadnak az Istennek ollyak, mellyeket tsuda ha az Ég nehéz borulás nélkül, a' Nap Szomoruság-nélkül, az ember füzeme könyvezés-nélkül, füzve pedig keferűség-nélkül nézhet és füzemlélhet;

Talám azt mondja valaki, Mellyek lehetnek azok? Imé Én meg mondom. *Első fereg*, a' Tsetsemő Gyermekeknek ferege, Dajka nélkül.

Második fereg, az Árváknak ferege, Jó Attyok nélkül; *Harmadik fereg*, az Özvegyeknek ferege, Jó Férjek-nélkül.

Az *Első* feregben füzet meg-ható firalomnál, a' *Másodikban* keferves foházkodásnál, az *Harmadikban* bánatnál és füzet fo-rongató fomorusrágnál egyebet nem láthatunk. nem halhatunk. Mely három feregeknek trenodiáját, keferves firalomát, így írja le Jérémiás firalmas Könyvében az ötödik részben: Árvák vagyunk Atya nélkül; Mert jól tudta azt hogy három feregei vadnak az Istennek ollyak, mellyeket tsuda ha az Ég nehéz borulás nélkül, a' Nap fomorusrágnélkül, a' füzem Könyvezés nélkül az Ember füzve keferűség-nélkül nézhet és füzemlélhet. Egykor

Egykor a' Bölts Orator, *Cicero*, a' *Békefég Templomában* akarván perorálni, ugyan azon Templomnak titulusból, vézen magának materiát, hogy ugyan ott, perorállyon, a' szép egyefségnek, Békefégnek, és vigafságnak ditséretiről.

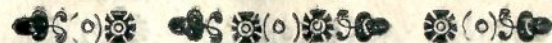
Nem vagyok Én most a' Békefég és az vigafság Templo-ban, mivel attol igen távol estem. Oh nagy fómoruság! ha-nem vagyok e' gyáfban borult, keferüfében merült fíralmas Házban, melyben egyik Jajnak el-menéfit, a' másíknak el-következéfit, az egymást érő's követő fíralmaknak mint meg an-nyi haboknak öfve ütökzéfit ez Árva Házban nem különben mint egy habzo Tengert fémlelem. Melly dologról méltán vé-fék a' fíállásra mostan alkalmatofágot.

Ugy fémlelem én mostan Nagyságodat mint Naomit, kí-is hazáján kívül idegen földön keferves bujdosásának idején fofztaték-meg édes Férjétől, Fejének ékes Koronájától, és il-lyen keferves fokra fokada-ki: *Ne bírvjatok Engem Naominak, hanem bírvjatok Márának*, mert igen nagy keferüféféggel illetett Engemet az Mindenható.

Ugy fémlelem én most Nagyságodat, mint ama' fok Pro-báknak terhe alatt el-bágyadott Sido Anya f. házat, mellyet gyáf ruhában öltözött keferves Özvegyeknek Példájában ír-le Jérémiás Profeta:

Illyen fokot adván annak fájában: Ne légyen néktek nehez, minnyajon kik itt által mentek s. a t. Jer.

Ugy fémlelem én most Nagságodat mint Egeüft, maga-mat pedig mint annak Fiát Thefeüft, kik felől írják, hogy midön Egeus idegen Orfágokon fok ideig bujdosott volna, en-nek Fija fok idökig fíve fíakadva várta, békeféséges és örven-detes haza érkezését, és mikor egykor a' Tenger parton min-den felé kefervesen fíéllyel nézne, fémlelné édes Attyának hazájában érkező hajóit, és öröm mondó Postáit, látja távol a' Tenger

Tenger partról, hogy a' vitorlák nem fejerlenének; hanem gyáf-fók és fénnyefek vólnának, mellyek az ő Attya felől fóm-oru hirt mutatának; Melly fómoru Spectaculumon annyira meg fómorodék, hogy magát keferüféében a' Tenger partról, a' Tengerben bé-merité;

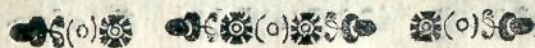
Én-is fíntén ugy fémlelem Nagyságodat mint Egeüft, magamat mint Thefeüft; mert régolta fívem fíakadva vártam Nagyságodnak öröm-mondó Postáit, régen kívánt édes Hazá-jában való érkezéfit; De midön öröm mondó Postákat foholt nem láthatnék, látnám ellenben, hogy Nagyságod udvarának kapujára érkező hajojinak vitorlai nem fejerlenének, hanem gyáf-fók, és fénnyefek vólnának, Én-is annyira meg-indultam, hogy a' keferüféégnek Tengerében éppen bé-merültem.

De nem akarom Én a' Nagyságod fíve bánatjának feregeit öregbiteni, az-is nintsen fíandékomban hogy a' Tüzre olajat töl-tsék, hanem inkább öfílyan vigafztaláft nyujtsak, melly felyül járjon a' keferüféégen, mint az olaj a' vizen.

Szenvedjen-el azért egy kevésé Engemet Nagyságod, kí-noha az fístennek utait én nállamnál hetferte-is jobban tudja, had nyujtsak én Nagyságodnak egy vigafztaláft, a' nékem ada-tott kegyelem fíerint:

E' pedig a' vigafztalás: Tudok és efmértem én öfílyan Kírályt, a' kinek ez a' Titulufa: Özvegyeknek Árváknak Kí-rálya: Ez a' Kírály fénkihez-is könyörülöb fívet nem vífel, mint az özvegyekhez, 's Árvákhoz; Ennek könyörülő Labai-hoz borulyon Nagyságod is és talál mingyárt elégséges vigafzta-láft; Ez életnek minden rendbéli nehézfégei keferüféégei között, melyre nézve azt mérem mondani:

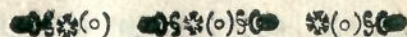
Akár az Égre akár a' Földre fíüggefízte Nagyságod fíemeit találhat magának vigafztaláft, mert noha ugyan az físten fírgal-mafágának ez Ház felett fíenlet és tündöklött fíenyés napja ho-málfyban

mályban láttatott-is most borulni; de a' Jó Isten nagy Irgalma-sága szerint, 's tellyes reménségem szerint fel-deriti még ez Árva ház felett Irgalma-ságának mostan sötétségben és ho-mályban borult fényes napját.

Ezen Jó Istennek légyen örök Ditsőség, ki mind ez ideig-len Nagyságod életében magát meg ditsöitette a' kegyelem szerint, nekünk örömeinkre ez életben látnunk engedte: Azon Jó Isten ennekutánna-is Nagyságoddal tselekedjék irgalma-ságot. Tégye szerentséssé rögen kívánt Hazájában való érkezése. Bé-keségit állandóképpen fundálly-meg sok fázos eztendőkre éltetvén Minnyájunknak, 's kiváltképpen nekünk neveletlen Árvainak örömeinkre: Légyen a' Jákóbnak nagy Istene Nagyságod minden Dölgainak fegedelve tellyes Szivemből kívánom.

A M E N.

Méltóságos Generálisné Gróff Afzony!
nékem kegyes Pátrona Afzonyom.

Minekutánna Excellenciád Uri levelét vöttem volna, leg-ottan, már Istenhez ment, Méltóságos Generális URat ö Excellenciáját közönséges és magános könyörgéseinkben a' kegyelem széki eleiben le-röttük, 's esedeztünk annak az Isten-nek, a' ki egyedül sebesít és gyógyít, öl, és elevenít, aláz, és magasztal: azonban érkezik fémorító hírünk az ö Excellen-tziája halála felöll.

El-hízem kételkedés-nélkül, hogy Excellenciád e' még nem várt gyázos torlon, mellyen meg-keferedet, ugy-is kell lenni; mind az Isten, mind a' természet törvénye szerint: Söt mindnyájon minden Istenfélök társai vagyunk az Excellenciád keferőségének: és a' Sirokkal edjütt Sirunk; mert a' mint Dá-vid mondotta Abner felöll: Nagy fejedelmi Ember eset-el Iz-raelből, Isten keserves tsapása, Esaiásnál, midön a' Nép közül ki-vétetik a' gyámol, a' tanátsos, a' tápláló, a' jó példa-ado Férj-siu. Mindazáltal emellye Excellenciád Siralmas fzeimeit és bá-natban el-fárat fzivét az égre, a' honnan jött a' parantsolat, és az hova mint Hazájába, gyermekségétől fogva való sok próbái hartzai, és Nemes hitinek meg-tartása, 's pályájának meg-futása után promoteáltatott Excellenciád szerelmes és kedves Férje, Noha elég okokat tanálhat Excellenciád hogy magát Urában és Istenében meg erősítse, és változhatatlan Isteni akaratja alatt mint jól tanult földgáló Leány magát meg-alázza; mindazáltal nem kevésé tsendesitheti Excellenciád sebeit annak meg-gon-dolása, hogy az Excellenciád néhai édes Férje Isten felö Férjsiu volt, 's idvezült, és idővel oda viterik Excellenciád-is, 's meg-látja 's meg esmérí a' bódogult Lelkeknek seregekben kegyes Párját, 's vele egyetemben az Istent mind örökké fzinról fzinre látja,

látja, és ditsöiti. A' halál minden világi kedves dolgoknak végét vét, de nem a' hitnek; mert az akkor elevenedik, és fellemei meg-nyilván meg-látja azt, a' kinek hitt, és azt mondja: Ez az Ur, a' kit vártam, örvendezek és vigadozok az ő szabadításában.

Ugy vagyon Excellentziád már árva, és puztán maradt özvegy, mert az Apostol fava-ként, a' Férjfiu az Azzony embernek ditsósége; mindazáltal olly kegyelmes Tútor hűsége alá ajánlotta Excellentziádat minapi szerelmes Férje, a' kire soha egy jó féle özvegy-is méltán nem panaszolkozhatott, már Isten többel tartozik Nagyságodnak mint eddig, mert Istap és gyámol-nélkül maradt Excellentziád; árváit-is Excellentziádnak ezen Nagy Atya el-tartja, mikor én már egy néhányzor bánatban és kísértetben forgottam volna az hatvan kettődik Soltár tsendesítet-meg; jóvallom a' többek között Excellentziádnak-is e' Lelki flastromot, az mellytől én meg-gyogyultam.

Annak felette mi-is imádkozunk Excellentziáért nem-tsak közönségesen mint özvegy ért, hanem mint Máriáért, mivel Excellentziád drága kenetet tölteget a' Krisztus fejére, mellynek jó faga az egész Házat el-teli, illyek az Excellentziád könyörgei és Alapítványai, mellyek az Ekklesiákat be-töltették; soha bizony az Isten azt a' jó illatu áldozatot jutalom-nélkül nem hadja Excellentziádnak, én Nagyságod bánatjának tárfa kereftényi kötelelségből írom ezeket: adja az Irgalmas Ilté, légyen gyógyító flastroma az Excellentziád Lelkének.

Excellentziádnak

Maros-Vásárhelyről
Küldetett Mántovában

1. Dec. 1728.

hiv kötelelségű alázatos
főlgája, Alumnusa
Szathmári Mihály.